

ДѢЙСТВИЕ 1.

ЯВЛЕНИЕ I.

РИМЪ. — Една улица.

Влизатъ ФЛАВИЙ. МАРУЛИЙ и збирщина граждани.

Флавий. Отъ тукъ! Хайде вървете си вий, бездѣлници, вървете си дома! Праздникъ ли е днесъ? Като сте еснафи, не знаете ли че нетрѣбва да ходите безъ знаковетъ на занаятитъ си? — Казвай, какъвъ си ти?

1 Гражданинъ. Дюлгеринъ, господине.

Марулий. Кждѣ ти'й мешинената престилка и линията ти? Защо си съ най хубавитѣ си дрѣхи? Ти, господине, какъвъ си?

2 Гражданинъ. Вѣра ти казвамъ, господине, при добъръ работникъ азъ несъмъ освѣнъ, като кажъ, кърпачъ.

Марулий. Но на кой занаятъ си та питамъ? Казвай скоро.

2 Гражданинъ. Занаятъ, господине, който, мислж, мож да работѣ безъ да ма гризе совѣстѣта; който е, да ти кажж, кърпачъ на съдрани обувки.

Марулий. На какъвъ занаятъ си, хей палжмнико, на какъвъ занаятъ си?